

det pågældende forsøg helt eller delvis kan erstatte forsøgsdyr.

Sikkerhed mod dobbeltforsøg

De nuværende regler og den nuværende praksis giver ikke nogen sikkerhed imod gentagelse af dyreforsøg, hvor der allerede foreligger valide og anerkendte resultater. Det frembringer ikke ny viden, og mange forsøgsdyr lider på den måde helt unødvendigt. Det Dyreetiske Råd udtalte således i 1992, at »det selvfølgelig ikke er rimeligt at gentage forsøg, hvis resultater allerede er tilstrækkeligt dokumenterede og anerkendte«.

I praksis er der to årsager til, at der udføres dyreforsøg, der allerede er gennemført og anerkendt:

For det første kan der opstå situationer, hvor f.eks. producenter af lægemidler er tvunget til at foretage unødvendige forsøg, fordi de på grund af forretningshemmeligheder ikke har adgang til konkurrentens forsøgsresultater. Om dette skriver Det Dyreetiske Råd, at »det må ifølge rådets opfattelse være en væsentlig opgave for de offentlige myndigheder, som godkender lægemidler og andre produkter, at medvirke til at forhindre sådanne unødige dobbeltforsøg.«

For det andet kan myndighederne i forskellige lande kræve, at der skal foretages nye dyreforsøg, hvis et produkt skal godkendes i det pågældende land, selv om der allerede foreligger resultater fra andre lande.

Forslagsstillerne finder, at ansøgeren skal pålægges bevisbyrden for, at det foreslåede dyreforsøg ikke helt eller delvis kan erstattes af allerede kendt viden, bl.a. ved, at det kræves, at ansøgeren dokumenterer, hvilke eksisterende dyreforsøg inden for forskningsområdet der er offentliggjort, både nationalt og internationalt, og argumenterer for, hvorfor disse beskrevne resultater ikke i det pågældende forsøg helt eller delvis kan erstatte forsøgsdyr.

Forsøgsdyrs smerte og lidelse skal vurderes individuelt

Med de nuværende regler og den nuværende praksis sker der ikke nogen vurdering af den belastning, som det enkelte forsøgsdyr udsættes for. Dermed er der stor risiko for, at forsøgsdyrene udsættes for unødigt lidelse.

Det sker, når der ansøges om tilladelse til over en længere periode at afprøve forskellige stoffers virkning som potentielle lægemidler. Her beskriver ansø-

gerne alene selve dyreforsøgsmodellen og de belastninger, den giver, f.eks. belastningen ved at få påført bestemte sygdomssymptomer og ved at blive behandlet på forskellige måder ved udtagning af prøver og vurdering af teststoffets virkning. Derimod beskrives det meget sjældent, hvilken belastning det enkelte dyr udsættes for ved indgift af de forskellige teststoffer.

Forslagsstillerne foreslår, at kravene strammes, så alle forsøgsdyr vurderes individuelt, sådan at ansøgerne ikke kun beskriver dyreforsøgsmodellens belastning, men også efter bedste evne belastningen ved indgiften af teststofferne og øvrige indgreb på forsøgsdyrene. Der skal således være en vurdering af den samlede belastning.

Raske dyr skal ikke unødvendigt påføres sygdomme

I lov om dyreforsøg § 6, stk. 1, bestemmes bl.a., at man ved valg af forskellige fremgangsmåder skal vælge den, der medfører brug af færrest dyr, forvolder mindst smerte, lidelse eller varigt men, og som mest sandsynligt fører til tilfredsstillende resultater.

På trods af dette tillader man i praksis, at raske heste som led i et forsøg får ødelagt deres led, så det bliver smertefuldt at bevæge sig, jf. tilladelse J.nr. 2006/561-1113, selv om der er mange heste, som har denne ledskade i forvejen og derfor ville kunne bruges til forskning.

Dette vil ligeledes ofte være muligt ved forskning i produktionsbetingede sygdomme i landbruget samt i stigende grad ved forskning i sygdomme hos mindre husdyr. Forskerne argumenterer med, at det er nemmere at have de »syge dyr« tæt på deres laboratorier, og at de bedre kan standardisere undersøgelserne, hvis de kan påføre raske dyr sygdommene under kontrollerede forhold. Alternativt skal de have kontakt til flere forskellige produktionssteder og køre til disse på forskellige tidspunkter af døgnet, når de rette sygdomssymptomer opstår. Dette vil ifølge forskerne betyde, at forsøgene vil tage længere tid og blive dyrere.

Men disse økonomiske betragtninger kan ikke berettige, at dyr unødigt udsættes for smerte, lidelse og varige men. Hvis man kan opnå de ønskede resultater ved at benytte dyr, der i forvejen lider af den relevante sygdom, bør dette som udgangspunkt gøres. Forskerne skal i modsat fald overbevisende kunne argumentere over for Rådet for Dyreforsøg for, at det er nødvendigt at bruge raske dyr.